Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1003/2005 НА КОМИСИЯТА**

от 30 юни 2005 година

за прилагане на Регламент (ЕО) № 2160/2003 по отношение на целта на Общността за намаляване на разпространението на някои салмонелни серотипове сред птичите стада от вида *Gallus gallus* и за изменение на Регламент (ЕО) № 2160/2003

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 170, 1.7.2005 г., стр. 12)

Изменен с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Регламент (ЕО) № 1168/2006 на Комисията от 31 юли 2006 година	L 211	4	1.8.2006 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 213/2009 на Комисията от 18 март 2009 година	L 73	5	19.3.2009 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1003/2005 НА КОМИСИЯТА

от 30 юни 2005 година

за прилагане на Регламент (ЕО) № 2160/2003 по отношение на целта на Общността за намаляване на разпространението на някои салмонелни серотипове сред птичите стада от вида *Gallus gallus* и за изменение на Регламент (ЕО) № 2160/2003

(текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига ([1]), и по-специално член 4, параграф 1 и член 13 от него,

като има предвид, че:

(1) Целта на Регламент (ЕО) № 2160/2003 е да осигури да бъдат предприети подходящи и ефективни мерки за откриване и контрол на салмонелата и други зоонозни агенти на всички съответни етапи от производството, преработката и разпространението, по-конкретно на равнище първично производство, с цел намаляване на разпространението им и на риска, който те носят за общественото здраве.

(2) По силата на този регламент следва да бъде установена цел на Общността за намаляване на разпространението на всички салмонелни серотипове, които са от значение за общественото здраве, в птичите стада от вида *Gallus gallus* на равнище първично производство.

(3) Регламент (ЕО) № 2160/2003 предвижда целта на Общността да включва цифрово изражение на максималния процент на запазилите се положителни епидемиологични единици и/или минималния процент на намаляване броя на запазилите се положителни епидемиологични единици, максималният срок, в рамките на който следва да бъде постигната тази цел и дефиниране на схемите за изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта. Също така тя следва да включва, където това е уместно, дефиниция на серотиповете, които са от значение за общественото здраве.

(4) Този регламент предвижда също така за един преходен период от три години целта на Общността за птичите стада от вида *Gallus gallus* да обхване петте най-разпространени салмонелни серотипове в салмонелозата при човека, които следва да бъдат определени на базата на данни, събрани от системите за наблюдение на Общността.

(5) Информацията от системите за наблюдение на Общността показва, че петте най-разпространени салмонелни серотипове в салмонелозата при човека са *Salmonella enteritidis, Salmonella hadar, Salmonella infantis, Salmonella typhimurium* и *Salmonella virchow*. Поради това целта на Общността, установена с настоящия регламент, следва да обхваща тези серотипове.

([1]) ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1.

▼B

(6) За да бъде определена целта на Общността следва да се предоставят съпоставими данни за разпространението на съответните салмонелни серотипове в птичите стада от вида *Gallus gallus* в държавите-членки. Като база за събирането на съответните данни за разпространението в държавите-членки са използвани минималните изисквания за контрол на салмонелата съгласно Директива 92/117/ЕИО на Съвета [1]. Тази информация е събрана през 2004 г. в продължение на един достатъчен период от време във всички държави-членки.

(7) За доказване постигането на целта и като се отчита относително слабото разпространение на съответните салмонелни серотипове в птичите стада от вида *Gallus gallus* в Общността, е необходимо да се организира многократно вземане на проби от един представителен брой птичи стада с достатъчни размери, които следва да се равняват на 250 или повече птици, каквото бе изискването съгласно Директива 92/117/ЕИО.

(8) Схемата за изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта на Общността, се различава значително и е по-чувствителна от схемата, която бе използвана за събиране на сравними данни в държавите-членки по силата на разпоредбите на Директива 92/117/ЕИО. Поради това е необходимо да се предвиди възможност за преразглеждане на целта на Общността най-много една година след въвеждането на съответните национални програми за контрол.

(9) Поради посочения период за събиране на информацията сравнимите данни не бяха предоставени навреме преди да се определи целта на Общността в рамките на срока, установен в приложение I към Регламент (ЕО) № 2160/2003 за птичите стада от вида *Gallus gallus*. Поради това срокът за определянето на тази цел следва да бъде удължен с шест месеца, като се внесат съответните изменения и допълнения в Регламент (ЕО) № 2160/2003.

(10) Предвидените мерки в член 4, параграф 5 на Регламент (ЕО) № 2160/2003 за определянето на цел на Общността за птичите стада от вида *Gallus gallus* през преходния период, се базират на методиката за контрол на салмонелата, която е установена по силата на Директива 92/117/ЕИО, а останалите аспекти на мерките касаят управлението на риска. Предвидените по силата на настоящия регламент мерки са изготвени от работна група, в която участва и Европейския орган за безопасност на храните (EFSA). Без ущърб на изискването, предвидено по силата на член 15 от Регламент (ЕО) № 2160/2003, да се провеждат консултации с EFSA по всички въпроси, които биха могли да окажат значително въздействие върху общественото здраве, на този етап не е необходимо да се провеждат официални консултации с Европейския орган за безопасност на храните (EFSA).

(11) Предвидените по силата на настоящия регламент мерки са съобразени със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

---

[1] ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 38. Директива, отменена с Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31).

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цел на Общността

1. Целта на Общността за намаляване на *Salmonella enteritidis, Salmonella hadar, Salmonella infantis, Salmonella typhimurium* и *Salmonella virchow* в птичите стада от вида *Gallus gallus* се изразява в намаляване до 1 % и по-малко на максималния процент на запазилите се положителни птичи стада от възрастни птици за развъждане, наброяващи най-малко 250 птици, в срок до 31 декември 2009 г.

Въпреки това, за държави-членки с по-малко от 100 птичи стада, запазилите се положителни птичите стада от възрастни птици за развъждане не трябва да бъдат повече от едно.

2. Схемата за изследванията, които са необходими за доказване постигането на целта на Общността, е посочена в приложението.

Член 2

Преразглеждане

Комисията трябва да преразгледа определената в член 1 цел на Общността в светлината на резултатите след първата година от въвеждането на националните програми за контрол, одобрени съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 2160/2003.

Член 3

Изменение и допълнение на Регламент (ЕО) № 2160/2003

Текстът в колона 4 на първия ред в приложение I към Регламент (ЕО) № 2160/2003 се заменя със следния текст:

„18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент.“

Член 4

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага, считано от 1 юли 2005 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼M2

ПРИЛОЖЕНИЕ

Схема за провеждане на изследванията, които са необходими за доказване на постигането на целта на Общността за намаляване на *Salmonella Enteritidis*, *Salmonella Hadar*, *Salmonella Infantis*, *Salmonella Typhimurium* и *Salmonella Virchow* в стада от възрастни птици от вида *Gallus gallus* за разплод

1. ОБХВАТ НА ПРОБИТЕ

Взимането на проби следва да обхваща всички птичи стада от възрастни домашни птици за разплод (*Gallus gallus*), наброяващи най-малко 250 птици („стада от птици за разплод“).

2. НАБЛЮДЕНИЕ НА СТАДАТА ОТ ПТИЦИ ЗА РАЗПЛОД

2.1. **Местоположение, честота на вземане и състояние на пробите**

Пробите от стадата от птици за разплод се вземат по инициатива на стопанския субект и като част от официалните проверки.

2.1.1. *Вземане на проби по инициатива на стопанския субект*

Вземането на проби следва да се осъществява на всеки две седмици от определеното от компетентния орган място, подбрано между следните две възможности:

а) в люпилнята; или

б) в птицефермата.

Компетентният орган може да реши да приложи една от двете възможности, посочени в буква а) или б), към цялата схема за изследвания за всички птичи стада с бройлери за разплод и една от тези възможности към птичи стада от кокошки носачки за разплод. Взимането на проби от птицеферми, чийто главен предмет на дейност е износът на яйца за люпене или търговията с такива яйца за други държави-членки, при всички случаи се провежда в птицефермата. Компетентният орган определя процедура, при която откриването на салмонелните серотипове, упоменати в член 1, параграф 1 („съответната *Salmonella*“) по време на вземането на пробите по инициатива на стопанския субект, незабавно се съобщава на компетентния орган от лабораторията, извършила анализите. Своевременното съобщаване за откриването на *Salmonella* и на салмонелния серотип остава отговорност на стопанския субект и на лабораторията, извършила анализите.

Чрез дерогация, ако целта на Общността е постигната в продължение на най-малко две последователни календарни години, по решение на компетентния орган взимането на проби в птицефермата може да се провежда на всеки три седмици. Компетентният орган може да реши да върне интервала на взимане на проби отново на две седмици в случай на откриване на стадо, показало положителен резултат, и/или във всеки друг случай, когато компетентният орган счете това за уместно.

2.1.2. *Вземане на проби в рамките на системата за официален контрол*

Без да накърнява част B.2 от приложение II към Регламент (ЕО) № 2160/2003, официалното вземане на проби се изразява във:

2.1.2.1. Когато вземането на проби по инициатива на стопанския субект се извършва в люпилнята:

а) редовно взимане на проби на всеки 16 седмици в люпилнята; и

б) редовно вземане на проби в птицефермата на два пъти по време на производствения цикъл — първия път в рамките до четири седмици след преместването във фазата на носене или в полога, а втория — към края на фазата на

▼M2

носене, но не по-рано от осем седмици преди края на производствения цикъл;

в) потвърдително вземане на проби в птицефермата след откриване на съответна *Salmonella* при взетите проби в люпилнята.

2.1.2.2. Когато вземането на проби по инициатива на стопанския субект се извършва в птицефермата, редовно вземане на проби се извършва на три пъти по време на производствения цикъл:

а) в рамките до четири седмици след преместването във фазата на носене или в полога;

б) към края на фазата на носене, но не по-рано от осем седмици преди края на производствения цикъл;

в) по време на производството, по всяко време, достатъчно отдалечено във времето от вземането на проби съгласно букви а) и б).

2.1.2.3 Чрез дерогация от точки 2.1.2.1 и 2.1.2.2 и ако целта на Общността е била постигната в продължение на най-малко две последователни календарни години, компетентният орган може да замени редовното взимане на проби с взимане на проби:

а) веднъж в птицефермата по всяко време на производствения цикъл и един път годишно в люпилнята; или

б) на два пъти в птицефермата при достатъчен интервал между тях в който и да е момент на производствения цикъл.

Вземането на проби, извършвано от компетентния орган, може да замести вземането на проби по инициатива на стопанския субект.

2.2. **Протокол за вземане на проби**

2.2.1. *Вземане на проби в люпилнята*

При всяко взимане на проби се взима най-малко по една проба от стадо от птици за разплод. Взимането на проби следва да се насрочи за ден на излюпване, когато ще бъдат достъпни пробите от всички стада от птици за разплод и по този начин образците, взети от всички люпилни, от които са извадени всички излюпени пилета в деня на взимането на проби, ще участват пропорционално в съставянето на общото количество проби. Ако в люпилните има повече от 50 000 яйца от едно птиче стадо, от него се взима втора проба.

Тя включва поне:

а) една съставна проба от видимо покрити с изпражнения подложки за люпилните кошове, взети произволно от пет отделни люпилни коша или места в люпилнята, до достигане на общо най-малко 1 m^2; ако обаче яйцата за люпене от едно птиче стадо заемат повече от една люпилня, една съставна проба се взема от всяка люпилня, до достигане на брой от пет люпилни; или

б) една проба, взета с помощта на един или повече влажни текстилни тампони с обща площ най-малко 900 cm^2, която непосредствено след изваждането на пилетата се взима от цялата повърхност на дъното на най-малко пет люпилни коша, или от пух от пет места, включително от пода в най-много пет люпилни с излюпени яйца от стадото, като се гарантира, че е взета поне една проба от всяко стадо, от което произхождат яйцата; или

▼M2

в) 10 g натрошени черупки от яйца, взети от общо 25 отделни люпилни коша (т.е. първоначална проба от 250 g) в най-много пет люпилни с излюпени яйца от стадото, които се счукват, смесват и разделят на субпроби, за да се образуват субпроби за изследване от по 25 g.

Посочената в букви а), б) и в) процедура се прилага при вземането на проби по инициатива на стопанския субект, както и в рамките на системата за официален контрол. Не е задължително да се включва люпилня с яйца от различни стада, ако най-малко 80 %от яйцата са включени в други люпилни, от които са взети проби.

2.2.2. *Вземане на проби в птицефермата*

2.2.2.1. Редовно вземане на проби по инициатива на стопанския субект

Вземането на проби следва да се изразява главно в събиране на фекални проби и да цели откриването на 1 % разпространение в рамките на птичето стадо с 95 % сигурност. В този смисъл пробите следва да включват едно от следните:

а) Събрани изпражнения от няколко отделни проби, взети от пресни изпражнения, всяка с тегло не по-малко от 1 g и взети произволно от няколко места в сградата, в която се държи стадото, или когато стадото има свободен достъп до повече от една сграда в рамките на една птицеферма — от всяка група сгради в птицефермата, в която се отглежда стадото. Изпражненията могат да се събират за анализа в най-малко две сборни купчини.

Броят на местата, от които следва да се вземат отделни проби от изпражнения, за да се направи сборната проба, е следният:

Брой на птиците в стадото	Брой на пробите изпражнения, които да се вземат от стадото
250—349	200
350—449	220
450—799	250
800—999	260
1 000 или повече	300

б) Обувни тампони и/или прахови проби:

Тампоните трябва да имат достатъчна способност да попиват, за да задържат влагата. За тази цел се допуска да се използват и марлени „чорапчета“.

Повърхността на тампоните се навлажнява с подходящ разтворител (например 0,8 % натриев хлорид и 0,1 % пептон в стерилна дейонизирана вода или стерилна вода или друг разтворител, одобрен от компетентния орган).

Пробите се взимат, като помещението се обхожда по маршрут, който осигурява представителни проби за всички части на помещението или съответния участък от него. Маршрутът включва зони, покрити със слама или с летви, при условие че е безопасно да се ходи по летвите. В пробата трябва да се включат всички отделни заградени участъци в рамките на едно помещение. Когато вземането на пробите в избрания участък приключи,

▼M2

тампоните трябва да се свалят внимателно, за да не изпадне полепеният по тях материал.

Пробите се състоят от:

i) пет чифта тампони, като всеки от тях обхваща около 20 % от площта на помещението; тампоните могат да се съберат за анализа в най-малко две купчини; или

ii) най-малко един чифт обувни тампони, с които е покрита цялата площ на помещението, и допълнителна прахова проба, събрана от множество места из цялото помещение от повърхности с видимо наличие на прах. За събиране на праховата проба се използват един или повече текстилни тампони с обща площ най-малко 900 cm^2.

в) При отглеждане на птиците в кафези вземането на проби може да стане от естествено смесените изпражнения на транспортните ленти под тях, от остъргващите лопати или от ямите — в зависимост от вида на помещението. Трябва да се съберат две проби от по най-малко 150 g, които да бъдат изследвани поотделно:

i) транспортни ленти под всеки ред кафези, които се придвижват през редовни интервали и се изсипват в яма с шнек или в конвейерна система;

ii) система с яма, при която отклонителни улеи под кафезите се остъргват в дълбока яма, разположена под помещението;

iii) система с яма за изпражненията в помещение със стъпаловидно разположени кафези, където кафезите са разместени на известно разстояние един от друг и изпражненията падат директно в ямата.

В едно помещение обикновено има няколко реда кафези. Във всяка цялостна сборна проба трябва да има събрани изпражнения от всеки ред кафези. От всяко птиче стадо трябва да се съберат по две сборни проби, както това е описано по-долу в точки от три до шест.

При системите, при които се ползват транспортни ленти или остъргващи лопати, те трябва да бъдат задействани в деня, когато се вземат пробите и преди вземането им.

При системите, при които се използват отклонителни улеи под кафезите и остъргващи лопати, се събират натрупаните по остъргващата лопата изпражнения, след като тя е била задействана.

При стъпаловидните кафезни системи, при които няма транспортни ленти и остъргващи лопати, е необходимо да се събират изпражнения от цялата дълбока яма.

Системи с транспортни ленти под кафезите: може да се събират натрупаните изпражнения на изхода на транспортната лента.

2.2.2.2. Официално вземане на проби

а) Редовното вземане на проби се извършва, както това е описано в точка 2.2.2.1.

б) Потвърдително вземане на проби след откриване на съответната *Salmonella* при взетите проби в люпилнята следва да се

▼M2

извършва, както е описано в точка 2.2.2.1. Както е описано по-долу, може да се вземат допълнителни проби с цел евентуално изследване за антимикробни препарати или за инхибитори на растежа на бактериите: птиците се взимат произволно от вътрешността на всяко помещение с птици в птицефермата — обикновено до пет птици от помещение, освен ако органът не сметне за необходимо да се вземе проба от по-голям брой птици. Ако не се потвърди източникът на инфекция, се провежда изследване за наличие на антимикробни препарати или се провежда ново бактериологично изследване за *Salmonella* на стадото или на потомството от това стадо, преди да бъдат вдигнати ограниченията за търговия. Ако бъдат открити антимикробни препарати или инхибитори на растежа на бактериите, инфекцията със *Salmonella* се смята за потвърдена.

в) Случаи на съмнение

В изключителни случаи, в които компетентният орган има основания да постави резултата под въпрос (псевдоположителни или псевдоотрицателни резултати), той може да реши да повтори изследването в съответствие с буква б).

3. ИЗСЛЕДВАНЕ НА ПРОБИТЕ

3.1. **Подготовка на пробите**

3.1.1. *Подложки за люпилните кошове:*

а) поставят се в 1 литър буферирана пептонова вода (BPW), която е била предварително затоплена до стайна температура, и внимателно се размесва;

б) посявката се продължава, като се прилага методът за изследване от точка 3.2.

3.1.2. *Тампони и/или прахови проби:*

а) Чифтът/чифтовете обувни тампони/марлени чорапи и праховата проба (текстилен тампон) се разопакова/т внимателно, за да се избегне изпадането на полепналия фекален материал или на праха, и се поставя/т в 225 ml BPW, предварително затоплена до стайна температура. Обувните тампони/марлени чорапи и текстилният тампон трябва да бъдат напълно потопени в BPW с цел да се осигури достатъчно количество течност и да се гарантира отмиването на *Salmonella* от пробата, поради което може да е необходимо по-голямо количество BPW. Препаратите от обувните тампони и от текстилните тампони се подготвят поотделно.

б) Когато пет чифта обувни тампони/чорапи се обединяват в две проби, всяка сборна проба се поставя в 225 ml BPW, като това количество се увеличава, ако е необходимо, за да се потопи напълно пробата и да се осигури достатъчно течност, и да се гарантира отмиването на *Salmonella* от пробата.

в) Чрез завъртане се осигурява пълно насищане с течност на пробата и посявката се продължава, като се прилага методът за изследване, описан в точка 3.2.

3.1.3. *Други проби с материал от изпражнения*

а) Пробите от изпражнения се обединяват, смесват се старателно и се отделя субпроба от 25 g за посявка.

б) Субпробата от 25 g се добавя към 225 ml буферирана пептонова вода, която е била предварително затоплена до стайна температура.

▼M2

в) Посявката се продължава, като се прилага методът за изследване, описан в точка 3.2.

Ако стандартите по ISO за подготовка на проби от изпражнения за откриване на *Salmonella* са уточнени, то те се прилагат, като заместват горните разпоредби за подготовка на проби.

3.2. **Метод за откриване**

Откриването на видовете *Salmonella* се провежда според поправка 1 към EN/ISO 6579-2002/Amd1:2007. „Микробиология на храните и храните за животни — хоризонтален метод за откриване на *Salmonella* spp. — поправка 1: приложение Г: Откриване на *Salmonella* spp. в животински изпражнения и в проби от средата в периода на първично производство“.

По отношение на тампонните проби, праховите проби и другите проби с материал от изпражнения, упоменати в точка 3.1, възможно е инкубираните хранителни среди с BPW да бъдат събрани, за да се продължи посявката. За да се направи това, двете проби се поставят в BPW и се инкубират по обичайния начин. Взема се 1 ml от инкубираната хранителна среда от всяка проба и се смесват внимателно, след това се взема 0,1 ml от сместа и се инокулират плаките MSRV по обичайния начин.

Да не се тръскат, въртят или разбъркват по какъвто и да било начин пробите в BPW след инкубирането, тъй като това освобождава инхибиращи частици и намалява последващото изолиране с помощта на MSRV.

3.3. **Определяне на серотипа**

По схемата на Кауфман—Уайт следва да бъде определен серотипът на най-малко една изолирана култура от всяка положителна проба.

4. РЕЗУЛТАТИ И ДОКЛАД

За целите на доказване постигането на целта на Общността едно стадо от птици за разплод се счита за инфектирано, когато в една или повече от взетите в птицефермата проби от изпражнения (или когато е извършено вторично официално потвърждение в държавата-членка — в съответните проби от изпражнения или в пробите от органи на птиците) е открито наличие на съответната *Salmonella* (различно от следи от ваксина). Това не се прилага в изключителни случаи на съмнение за птичи стада, при които откриването на *Salmonella* в птицефермата при вземане на проби по инициатива на стопанския субект не е било потвърдено с официални проби.

За официални цели инфектираното стадо следва да се брои само веднъж, без значение колко пъти по време на периода на продукция в него е откривана *Salmonella*.

Докладът съдържа:

а) подробно описание на приложените варианти на схемата за вземане на проби и на вида на взетите проби, според случая;

б) брой на наличните и брой на изследваните птичи стада;

в) резултатите от изследванията;

г) тълкуване на резултатите, по-специално по отношение на особените случаи.